

Probemum.

Seu instituta fuisse composita occasione rudiuz et iuueniu. Nono nota q scolares a principe habet principiu et fine studij. principiu habet: qz in primo anno studet instituta que est composita ab ipso impatore. habet finez studij a principe: qz vltio anno student codice quez codice ipse princeps iustinianus compillauit ex tribus antiquis codicibus. scz hermogeano. theodosiano. et gregoziano. et etia compillauit ex antiqs pntitibus extrauagantibus. Nota decimo q res diuisa et distincta melius intelligit qz res no diuisa. Nota vndecimo q iste liber appellat institutio nū seu elementoz. Nota xij. q tñ valēt leges institute: qstū valēt leges cuiuslibz alterius libri legalis. Nota xij. posse et debere ad regimē puinciaz et ciuitatuz elegi peritos sapientes et doctos cicius qz laycos. multa alia possēt notari circa has pntiones: sed pro presenti vobis sufficiat guillelmus accursij.

In iustitia et iure. Circa hanc rubricam quatuor sūt videnda. Primo est comtinuāda rubrica et hoc. Impator iustinianus volens incipere libru institutionū incipit tractare de iustitia et iure: cū iustitia inter alias virtutes obtineat principatum. et cū ius sit ipius iusticie filius. etia agit post iustitia de iure. Secūdo diuidit rubricaz in duas ptes. de primo tractat ibi in principio. de secūda infra vsq ad tit. sequentē. tertio expone rubricā scz hoc subaudi videam de iustitia et iure. quar forābit circa hanc rubricā duas qstiones. Prima est: que est oia iter iustitia et ius et hanc solve ut in glo. rubricę. et in glo. posita in. s. i. que glosa incipit. Potest recte. et. Secūda questio q est cū in rubricā dicat de iure. et in textu nihil dicat diffiniendo h diuidendo sic vt i. s. Juris pcepta. et hanc questioz solve tribus modis vt hic in secūda glosa rubricę.

Instituta. Totū istuz titulus diuide in quāz ptes principales. In prima parte solus dicit de prima pte rubricę. s. de

iustitia et in ipsa prima pte. diffinit iustitia. Et est sciendū qz hec prima ps in qua diffinit iustitia dupliciter pōt intelligi vno vt loquit de iustitia diuina. alio vt loquit de humana iustitia. Si vis intelligere de diuina iusticia sic po. ca. de qz ē iustus habz voluntatē pstatē. i. firmuz stabile et ppetuā. i. nō tpalet: sed sp duraturā tribuēdi unicuiqz ias suā. s. bñmeritū padissū: male meritis infernū. Si autē vis intelligere secūdo. s. de hūana iustitia sic pone casū. hō iustus hz. i. hīc debet voluntatē tribuēdi unicuiqz ius suū. Et po. exemplū i iudice iusto qz dicit voluntatē absoluēdi inozios et iculpabiles: et pñniēdi criminosos et fm hanc scōz expostitōz illa duo vocabula posita in diffinitione iusticie. s. pstat et ppetua sūt abicienda et remouēda ad ipsa diffinitione qz iudex q est hō hūanus nō est pstat in voluntate nec ppetuus. In secūda pte incipit tractare de secūda parte rubricę. s. de iure in qua secūda pte sic forma casū. Ego quesui a iustiano impatore o dñe respondetis mihi ad hanc questioem nos dicimus quotidie qz bonū est hñe iuris prudentiā. dicite ergo mihi qd est iuris prudentia vel qd dicat habere iuris prudentiam. Et certe impator respondet dicens qz ille dicit habere iuris prudentiaz qui scit cognoscere res diuinas et hūanas. et qui cognoscit iustū et iniustū. 3. dixit ex qz vidimus i. i. pte qd ē iustitia et ex quo vidimus in secūda quid est iuris prudentia. Etiam videamus qualiter le sunt docende: et quo ordine. et certe leges sūt docende hoc modo: qz scolares q volunt audire iura ciuilia. primo debēt incipere a leuibz. s. ab hoc libro institutionum postea debēt ascendere ad grauiora. s. ad libru digestoz et codicis. Et reddat ratio quare sit incipiendus a lenibus qz si incipiant a grauioribus. s. ad libru digestoz et codicis: vnum de duobus male accidet sen eueniet. qz aut rudis ppter nimiam difficultatem deseret.